

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
UŽIMTUMO ĮSTATYMO NR. XII-2470 PAPILDYMO 5¹ STRAIPSNIU IR 24, 25, 35, 37,
41, 42, 44 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2020 m. kovo 17 d. Nr. XIII-2822

Vilnius

1 straipsnis. Įstatymo papildymas 5¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 5¹ straipsniu:

„5¹ straipsnis. Išmokos iš Garantinio fondo skyrimo ir mokėjimo savarankiškai dirbantiems asmenims ypatumai Lietuvos Respublikos Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją ar karantiną

Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ar karantino metu savarankiškai dirbantis asmuo gali kreiptis į Užimtumo tarnybą dėl išmokos iš Garantinio fondo skyrimo ir mokėjimo. Ši išmoka asmeniui kiekvieną mėnesį mokama vieno einamųjų metų minimalių vartojimo poreikių dydžio, apskaičiuoto Lietuvos Respublikos socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių ir bazinio bausmių ir nuobaudų dydžio nustatymo įstatymo nustatyta tvarka, jeigu savarankiškai dirbantis asmuo iki kreipimosi gauti išmoką dienos faktiškai vykdė veiklą ir yra sumokėjęs visas privalomas mokėti socialinio draudimo įmokas už ne trumpesnę kaip 3 mėnesių laikotarpį per 12 mėnesių iki Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ar karantino paskelbimo dienos ir nedirba pagal darbo sutartį arba darbo santykiams prilygintų teisinių santykių pagrindu.“

2 straipsnis. 24 straipsnio pakeitimas

Papildyti 24 straipsnio 5 dalį 4 punktu:

„4) Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbta ekstremalioji situacija ar karantinas.“

3 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

Papildyti 25 straipsnį 14 punktu:

„14) užimti asmenys, kuriems Lietuvos Respublikos darbo kodekso 47 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta atveju paskelbta prastova.“

4 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Papildyti 35 straipsnį 5 dalimi:

„5. Šio straipsnio 4 dalies 2 ir 3 punktuose nustatyti reikalavimai nėra taikomi darbdaviams, teikiantiems pasiūlymus šio įstatymo 41 straipsnio 2¹ dalyje nustatyta subsidijai darbo užmokesčiui gauti.“

5 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 37 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Bedarbių ar užimtų asmenų profesinis mokymas vykdomas profesinio mokymo teikėjo, kurį pasirenka pats bedarbis ar užimtas asmuo, o kai sudaryta trišalė sutartis, – suderinus su darbdaviu. Užimtumo tarnyba, remdamasi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytomis sutartimis, išduoda bedarbiui ar užimtam asmeniui dokumentą, kuriuo įsipareigoja sumokėti Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymo nustatyta tvarka bedarbio ar užimto asmens pasirinktam profesinio mokymo teikėjui nurodytą pinigų sumą už suteiktą profesinį mokymą. Tarp pasirinkto profesinio mokymo teikėjo ir bedarbio ar užimto asmens sudaroma profesinio mokymo sutartis, pagal kurią profesinio mokymo teikėjas kas mėnesį Užimtumo tarnybai teikia informaciją apie bedarbio ar užimto asmens mokymo programos lankomumą. Užimtam asmeniui profesinis mokymas šiame straipsnyje numatytomis sąlygomis organizuojamas, kai jis planuoja įsidarbinti ne pas tą patį darbdavį, su kuriuo jį sieja darbo teisiniai santykiai, ar planuoja pradėti vykdyti savarankišką veiklą arba yra įspėtas apie atleidimą, kai jo atliekama darbo funkcija darbdaviui tampa perteklinė dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtos valstybės lygio ekstremaliosios situacijos. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytose sutartyse su užimtu asmeniu numatoma sąlyga, kad užimtas asmuo turi įsidarbinti pas kitą darbdavį ar pradėti vykdyti savarankišką veiklą per 6 mėnesius nuo profesinio mokymo pabaigos, išskyrus šioje dalyje nurodytą atvejį, kai užimtas asmuo, baigęs dalyvauti profesiniame mokyme, kuomet jo atliekama darbo funkcija darbdaviui tapo perteklinė dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtos valstybės lygio ekstremaliosios situacijos, įsidarbina pas tą patį darbdavį trišalėje sutartyje numatytomis sąlygomis ir terminais.“

2. Pakeisti 37 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Bedarbiams per visą profesinio mokymosi laikotarpį kartą per mėnesį mokama mokymo stipendija atsižvelgiant į lankytas valandas. Mokymo stipendijos dydis bedarbio pasirinkimu yra 0,47 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio arba bedarbiui priklausanti nedarbo socialinio draudimo išmoka, kurios dydis apskaičiuojamas ir mokėjimo terminas nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos nedarbo

socialinio draudimo įstatymu. Mokymo stipendijos dydis mažinamas proporcingai numatytų, bet nelankyto valandų skaičiui, išskyrus atvejus, kai dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ar karantino sustabdoma bedarbio profesinio mokymo teikėjo veikla. Pasibaigus nedarbo socialinio draudimo išmokos mokėjimo terminui, jeigu jis negali būti pratęstas Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymo nustatyta tvarka, Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ar karantino metu, bedarbiui mokama 0,39 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio mokymo stipendija. Lietuvos Respublikos Vyriausybei atšaukus ekstremaliąją situaciją ar karantiną, mokymo stipendijos dydis, atsižvelgiant į bedarbio lankyto profesinio mokymosi valandų skaičių, bedarbio pasirinkimu yra lygus 0,47 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio arba bedarbiui priklausanti nedarbo socialinio draudimo išmoka, kurios dydis apskaičiuojamas ir mokėjimo terminas nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymu.“

3. Pakeisti 37 straipsnio 16 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) bedarbio ar užimto asmens liga, sužalojimas, nėštumas likus 70 kalendorinių dienų iki gimdymo, gimdymas ir 56 kalendorinės dienos po gimdymo (komplikuoto gimdymo atveju arba gimus dviem ir daugiau vaikų – 70 kalendorinių dienų po gimdymo), mirtis, Lietuvos Respublikos karo prievolės įstatyme nustatytų pareigų atlikimas, dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ar karantino sustabdyta bedarbio profesinio mokymo teikėjo veikla;“.

6 straipsnis. 41 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 41 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Įgyvendinant remiamojo įdarbinimo priemones, darbdaviams, įdarbinusiems Užimtumo tarnybos siūstus asmenis, nurodytus šio įstatymo 25 straipsnio 1–13 punktuose, mokama subsidija darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotoms draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokoms iš dalies kompensuoti. Subsidijos darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, dydis negali viršyti 1,5 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos. Jeigu įdarbinto asmens darbo sutartyje nustatytas ne visas darbo laikas arba jis dirbo ne visą mėnesio darbo laiką, subsidijos darbo užmokesčiui dydis skaičiuojamas už faktiškai dirbtą laiką pagal apskaičiuotą arba darbo sutartyje nustatytą valandinį atlygį. Subsidijos darbo užmokesčiui dydis, kai įdarbinami šio įstatymo

1–13 punktuose nurodyti asmenys, apskaičiuojamas procentais nuo įdarbinto asmens darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų lėšų:

1) 75 procentai apskaičiuotų lėšų, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 1 ir 10 punktuose;

2) 60 procentų apskaičiuotų lėšų, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 2 punkte;

3) 50 procentų apskaičiuotų lėšų, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 3–9, 11, 12 ir 13 punktuose.“

2. Papildyti 41 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Darbdaviams, dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ar karantino paskelbtos prastovos metu išlaikantiems darbo vietas šio įstatymo 25 straipsnio 14 punkte nurodytiems užimtiems asmenims, mokama subsidija darbo užmokesčiui nuo jiems priskaičiuoto darbo užmokesčio. Subsidijos darbo užmokesčiui dydis apskaičiuojamas procentais nuo užimtam asmeniui priskaičiuoto darbo užmokesčio ir sudaro 60 procentų apskaičiuotų lėšų arba 90 procentų apskaičiuotų lėšų Lietuvos Respublikos Vyriausybei nutarimu nustačius apribojimus ūkinės veiklos sektoriuose, bet ne daugiau kaip Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga. Jeigu užimtam asmeniui prastova paskelbta ne visą mėnesio darbo laiką, subsidijos darbo užmokesčiui dydis apskaičiuojamas proporcingai darbdavio paskelbtam užimto asmens prastovos laikui. Darbdaviai, kuriems buvo mokama subsidija darbo užmokesčiui, darbo vietas šio įstatymo 25 straipsnio 14 punkte nurodytiems užimtiems asmenims, kurių darbo vietoms išlaikyti buvo mokėta subsidija darbo užmokesčiui, turi išlaikyti ne trumpiau kaip 3 mėnesius nuo subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimo pabaigos.“

3. Papildyti 41 straipsnio 5 dalį 8 punktu:

„8) Lietuvos Respublikos Vyriausybei atšaukus ekstremaliąją situaciją ar karantiną, kai subsidija darbo užmokesčiui buvo mokama šio straipsnio 2¹ dalyje nustatytu atveju.“

7 straipsnis. 42 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 42 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„42 straipsnis. Įdarbinimas subsidijuojant

1. Įdarbinimas subsidijuojant, kurio tikslas yra įdarbinti Užimtumo tarnybos siųstą asmenį negražintinai kompensuojant darbdaviui dalį šio asmens darbo užmokesčio išlaidų, taip pat išlaikyti užimtų asmenų, kuriems Lietuvos Respublikos darbo kodekso 47 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu atveju paskelbta prastova, darbo vietas, organizuojamas siekiant:

1) šio įstatymo 25 straipsnio 3–13 punktuose nurodytiems bedarbiams padėti įsitvirtinti darbo rinkoje arba įsidarbinti;

2) šio įstatymo 25 straipsnio 1, 2 punktuose nurodytiems bedarbiams ir šio įstatymo 25 straipsnio 14 punkte nurodytiems užimtiems asmenims sudaryti specialias sąlygas išlikti darbo rinkoje.

2. Subsidijos darbo užmokesčiui, mokamos darbdaviams įdarbinant šio straipsnio 1 dalyje nurodytus asmenis, dydis apskaičiuojamas vadovaujantis šio įstatymo 41 straipsnio 2 ir 2¹ dalių nuostatomis.

3. Subsidija darbo užmokesčiui mokama:

1) iki 6 mėnesių, kai darbo sutartis sudaroma su asmenimis, nurodytais šio įstatymo 25 straipsnio 3–9, 11, 12 ir 13 punktuose;

2) iki 24 mėnesių, kai darbo sutartis sudaroma su asmenimis, nurodytais šio įstatymo 25 straipsnio 2 ir 10 punktuose;

3) neterminuotai per visą darbo laikotarpį, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 1 punkte;

4) iki 3 mėnesių – Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ar karantino metu šio įstatymo 41 straipsnio 2¹ dalyje nustatytu atveju.“

8 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44 straipsnio 5 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) įdarbinto asmens darbo vietoje prastova ne dėl darbuotojo kaltės tęsiasi ilgiau kaip 30 kalendorinių dienų iš eilės, išskyrus atvejus, kai prastova tęsiasi dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ar karantino, arba įdarbintas asmuo neatvyksta į darbą ilgiau kaip 120 dienų iš eilės administracijos leidimu, taip pat jeigu jam darbo sutartyje nustatytomis sąlygomis ir terminais daugiau kaip du mėnesius iš eilės nemokamas visas jam priklausantis darbo užmokestis;“.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.